

Focus op sportplezier bij trainersopleidingen!

LUCS LEMMA

Als ik dit schrijf heb ik net het eerste deel van een tweedaagse bijscholing verzorgd in Schiedam over de nieuwe TT2-opleiding. De werktitel voor de bijscholing was “Plezier op de club voor beginners (en hun trainers)”. Ik ben moe maar voldaan. De deelnemers gaven aan uit te kijken naar de volgende bijeenkomst. Dat is ook mijn boodschap voor alle trainers: het belangrijkste doel van iedere training is dat de sporters uitkijken naar de volgende training. Als je dat doel bereikt dan is de kans op duurzame progressie het grootst. Die duurzame progressie zorgt weer voor meer plezier en de cirkel is rond.

Dat is natuurlijk makkelijker gezegd dan succesvol uitgevoerd. Zeker bij kinderen spelen er allerlei dingen een rol die mede bepalen of de kinderen met plezier naar huis gaan. Je hebt niet op al die zaken evenveel invloed. En toch: als ik heel eerlijk ben in mijn reflectie na een training, dan is er één ding dat er uitspringt. Als ik de training goed heb voorbereid, dan willen de sporters ook 9 van de 10 keer aan het eind nog net wat langer doorgaan. En als ik me er in de voorbereiding net iets te makkelijk van af heb gemaakt, dan vragen sommige sporters halverwege hoe lang de training nog duurt.

Ik heb geluk gehad. Ik heb goede docenten gehad op mijn trainersopleidingen. Zij waren gepassioneerd over de sport en hadden plezier in het lesgeven.

Dat straalden ze uit en plezier is besmettelijk. Het belang van analyseren en plannen (voorbereiden dus) werd op waarde geschat. Je moest ook huiswerk doen en ik snapte het nut van die opdrachten: ze hoorden bij het vak training geven. Het reilen en zeilen van de vereniging kreeg ook de nodige aandacht. Bij de eerste opdracht van mijn eerste trainersopleiding bijvoorbeeld mochten we in kaart brengen met wie je als trainer allemaal contacten onderhoudt. En vooral: je oefende iedere bijeenkomst in het lesgeven. Meestal gaf je les aan de andere cursisten, maar er waren ook bijeenkomsten dat we aan echte kinderen les mochten geven. Lesgeven is een vak en blijkt zeker voor trainers die niet in het onderwijs werken een uitdaging.

Ik heb mijn trainersopleidingen bij de NTTB gevolgd: toentertijd noemden we die opleidingen jeugdtrainer, A, B en C. De namen zijn inmiddels gewijzigd. De eerste trainersopleiding heet nu TT2. Die opleiding heb ik een paar jaar geleden samen met Marnik Gommers mogen vernieuwen. Het staat gelukkig weer helemaal in het teken van training geven aan jonge kinderen. Centraal staat daarbij het plezier dat de kinderen in bewegen in het algemeen en tafeltennis in het bijzonder ervaren.

De hoogste trainersopleidingen (die heten nu TT4 en TT5) worden niet meer door de NTTB georganiseerd, maar door NOC*NSF. De NTTB heeft (terecht) geconstateerd dat er te weinig aan-

dacht is voor tafeltennis in die opleidingen. De oplossing die ervoor bedacht is kan niet op mijn steun rekenen. Onderwerpen die eigenlijk in TT4 thuis horen zijn ondergebracht in de ‘vernieuwde’ TT3-opleiding. Er is daardoor een gigantisch gat tussen de TT2 en TT3-opleiding ontstaan. Het training geven aan (jeugd)spelers op verenigingsniveau krijgt daardoor veel te weinig aandacht. Daarnaast is een ander probleem niet aangepakt. De (huiswerk)opdrachten zijn dermate ‘saai’ geformuleerd dat het plezier in de opleiding en daarmee het plezier in het vak training geven ernstig op de proef wordt gesteld.

Ik ben destijds begonnen met een leuke A-opleiding. Mede daardoor ben ik tafeltennis en training geven nog leuker gaan vinden. Als ik destijds de huidige TT3-opleiding had gedaan, dan was de kans groot geweest dat ik was afgehaakt. Ik denk dat de TT3-opleiding een flinke metamorfose moet krijgen: tafeltennis op de vereniging en plezier in training geven moeten daarbij uitgangspunten zijn, ook voor training geven aan meer gevorderde jeugdspelers. We hebben daarin eigenlijk geen tijd te verliezen, zeker gezien de huidige stand van zaken in de Nederlandse tafeltenniswereld en het maatschappelijke belang van positief sportplezier en de rol van de trainer daarin. Het is nu zaak daar op een goede manier in te investeren en een vervolg te geven aan het succes van de vernieuwde TT2-opleiding.